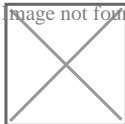

16 Οκτωβρίου 2016

Ντμίτρι Σοστακόβιτς: 110 χρόνια από τη γέννησή του

/ [Πεμπτούσια](#)

Image not found or type unknown

Γραμματόσημο της Σοβιετικής Ένωσης με τη μορφή του Σοστακόβιτς και παρτιτούρα από την 7η συμφωνία του (Πηγή: depositphotos)

Με αφορμή τα 110 χρόνια από τη γέννηση του μεγάλου ρώσου συνθέτη του 20ού αιώνα Ντμίτρι Σοστακόβιτς (1906 - 1975), το Καλλιτεχνικόν Σύνολον «Πολύτροπον» (υπεύθυνος: Π.Α. Ανδριόπουλος) και το Περιοδικό «Στέπα» - Επιθεώρηση Ρωσικού Πολιτισμού (εκδότης: Δ.Β. Τριανταφυλλίδης), πραγματοποιούν εκδήλωση - αφιέρωμα, την Δευτέρα 14 Νοεμβρίου 2016 στις 7 το απόγευμα, στην Αίθουσα Διδασκαλίας της Μεγάλης Μουσικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδας «Λίλιαν Βουδούρη», στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

Ομιλητές:

- Δημήτρης Β. Τριανταφυλλίδης, δημοσιογράφος - μεταφραστής: «Η ατμόσφαιρα

του ζόφου για τον Ντμίτρι Σοστακόβιτς. Η συνομιλία των αρχείων με την Ιστορία».

- Δημήτρης Β. Μπαλτάς, Δρ Φιλοσοφίας - συγγραφέας: «Οι βιογραφίες του Σοστακόβιτς στα ελληνικά».

- π. Πέτρος Μινώπετρος, σκηνοθέτης: «Σοστακόβιτς και Σολζενίτσιν: Παράλληλοι».

- Παναγιώτης Αντ. Ανδριόπουλος, θεολόγος - μουσικός: «Ο Ντμίτρι Σοστακόβιτς του Δημήτρη Μητρόπουλου».

Με προβολή οπτικοακουστικού υλικού.

Λίγα λόγια για τον Ντμίτρι Σοστακόβιτς (πηγή: wikipedia)

Ο Ρώσος συνθέτης, της Σοβιετικής περιόδου, Ντμίτρι Ντμίτριεβιτς Σοστακόβιτς (Дмитрий Дмитриевич Шостакович, αγγλικά: Dmitri Dmitrievich Shostakovich) γεννήθηκε στις 25 Σεπτεμβρίου του 1906 στην Αγία Πετρούπολη και πέθανε στις 9 Αυγούστου του 1975, στη Μόσχα. Η ζωή του σηματοδεύτηκε από μια σύνθετη και αντιφατική σχέση με το σοβιετικό καθεστώς, το οποίο δυο φορές αποκήρυξε τη μουσική του, το 1936 και το 1948, και κατά καιρούς απαγόρευε έργα του. Ταυτόχρονα, υπήρξε ο δημοφιλέστερος Σοβιετικός συνθέτης της γενιάς του και παρέλαβε πολυάριθμες τιμητικές διακρίσεις και κρατικά βραβεία, ενώ επίσης θήτευσε στο «Ανώτατο Σοβιέτ».

Ύστερα από μια αρχική περίοδο στο πνεύμα της «πρωτοπορίας», ο Σοστακόβιτς έγραψε σε ένα προσωπικό ιδίωμα, στο οποίο φαίνεται μεταξύ άλλων και η έντονη επιρροή του Μάλερ. Συνδυάζει στοιχεία ρομαντισμού (δηλαδή στοιχεία πάθους και τραγικότητας) με ατονική γραφή και με περιστασιακή χρήση στοιχείων της σειραϊκής μουσικής -αν και γενικά εντάσσεται στην παράδοση της τονικής μουσικής. Συχνά η μουσική του περιέχει οξείες αντιθέσεις και έντονο το στοιχείο του γκροτέσκου, της ειρωνείας και του σαρκασμού. Θεωρείται ότι τα μεγαλύτερα έργα του είναι οι 15 συμφωνίες του και τα 15 κουαρτέτα εγχόρδων. Το έργο του επίσης περιλαμβάνει όπερες, 6 κοντσέρτα (για πιάνο, βιολί και βιολοντσέλο) και πολλή κινηματογραφική μουσική.